

V. DIN JURISPRUDENȚA CCR

• ABSTRACT

As a result of the activity of the Constitutional Court, two decisions were published in December (granted objections and pleas of unconstitutionality) relating to the Code of criminal procedure.

NECONSTITUȚIONALITATE (M. OF. NR. 1019/18.12.2019): ART. 469 ALIN. (3) DIN C. PROC. PEN., ÎN INTERPRETAREA DATĂ DE ÎCCJ PRIN DECIZIA NR. 13/2017

De Redacția Pro Lege

Decizia Curții Constituționale	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 590/2019 (M. Of. nr. 1019 din 18 decembrie 2019)	C. proc. pen.	Art. 469 alin. (3)	Dispozițiile art. 469 alin. (3) din C. proc. pen., în interpretarea dată prin Decizia nr. 13 din 3 iulie 2017, pronunțată de ÎCCJ, în ceea ce privește faza procesuală de la care se reia procesul penal sunt neconstituționale.

În M. Of. nr. 1019 din 18 decembrie 2019 s-a publicat Decizia CCR nr. 590 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 469 alin. (3) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 13 din 3 iulie 2017, pronunțată de ÎCCJ, în ceea ce privește faza procesuală de la care se reia procesul penal.

Astfel, Curtea a constatat neconstituționalitatea respectivelor dispoziții.

Obiectul excepției de neconstituționalitate**Art. 469 alin. (3) din Codul de procedură penală**

„(3) Dacă instanța constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), dispune prin încheiere admiterea cererii de redeschidere a procesului penal”.

D.C.C. nr. 590/2019

Prin **Decizia nr. 590/2019**, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de M.C.S. în Dosarul nr. 25.491/325/2016* al Judecătoriei Timișoara - Secția penală și a constatat că **„dispozițiile art. 469 alin. (3) din Codul de procedură penală, în interpretarea dată prin Decizia nr. 13 din 3 iulie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, în ceea ce privește faza procesuală de la care se reia procesul penal, sunt neconstituționale”**.

**NECONSTITUȚIONALITATE: ART. 589
(CAZURILE DE AMÂNARE A EXECUTĂRII PEDEPSEI)
ALIN. (1) LIT. B) FRAZA ÎNTÂI TEZA A DOUA DIN C. PR. PEN.**

De Redacția Pro Lege

Decizia Curții Constituționale	Actul normativ	Articol	Sumar
D.C.C. nr. 535/2019 (M. Of. nr. 1026 din 20 decembrie 2019)	C. pr. pen.	589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua	Soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 589 alin.(1) lit.b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală care exclude bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață este neconstituțională

Prin Decizia CCR nr. 535/2019 s-a admis **excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua C. pr. pen.**, care exclude **bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață.**

Astfel, Curtea a constatat neconstituționalitatea respectivelor dispoziții.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 589 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală

„(1) Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi amânată în următoarele cazuri:

(...)

b) când o condamnată este gravidă sau are un copil mai mic de un an. În aceste cazuri, executarea pedepsei se amână până la încetarea cauzei care a determinat amânarea”.

În considerentele sale, printre altele, Curtea Constituțională „observă însă că noul Cod de procedură penală a preluat numai două dintre cele trei cazuri de

amânare a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață prevăzute de dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. a)-c) din Codul de procedură penală din 1968. Astfel, legiuitorul a renunțat la cazul de amânare a executării pedepsei reglementat de prevederile art. 453 alin. (1) lit. c) din vechiul Cod cu privire la situația în care «din cauza unor împrejurări speciale executarea imediată a pedepsei ar avea consecințe grave pentru condamnat, familie sau unitatea la care lucrează». În acest caz, executarea putea fi amânată cel mult trei luni și numai o singură dată.

22. În contextul noii reglementări a instituției amânării executării pedepselor privative de libertate, Curtea Constituțională apreciază că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală, care exclude bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, și ale art. 26 alin. (1) privind respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private.

23. Sub aspectul asigurării egalității în drepturi, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că principiul consacrat de prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. El nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 86 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 31 martie 2003, și Decizia nr. 89 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003”.

De asemenea, Curtea a constatat că, „din perspectiva dreptului de a îngriji copilul – componentă fundamentală a dreptului la respectarea vieții de familie consacrat de prevederile art. 26 alin. (1) din Constituție – bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an se află într-o situație similară cu cea a unei femei condamnate care are un copil de aceeași vârstă, iar diferența de tratament între cele două categorii de persoane condamnate, sub aspectul recunoașterii posibilității amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață, nu are o justificare obiectivă și rezonabilă”.

Mai mult decât atât, Curtea Constituțională constată că, „odată ce legiuitorul a decis să reglementeze ca motiv de amânare a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață cazul îngrijirii unui copil mai mic de un an, trebuia să o facă într-un mod compatibil cu prevederile art. 16 alin. (1) coroborate cu cele ale art. 26

alin. (1) din Constituție, fără să excludă bărbații condamnați, ci oferind posibilitatea unei evaluări efective, de la caz la caz, cu acordarea unei amânări a executării pedepsei privative de libertate tuturor persoanelor condamnate, indiferent de sex, care au un copil mai mic de un an și a căror situație impune o atare măsură”.

D.C.C. nr. 535/2019

Prin Decizia nr. 535/2019, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de P.I.C. și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 589 alin. (1) lit. b) fraza întâi teza a doua din Codul de procedură penală care exclude bărbatul condamnat care are un copil mai mic de un an de la posibilitatea amânării executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață este neconstituțională.